శరచ్చంద్రికలు

శ్రీబాబూజీ సత్సంగాలలోని కొన్ని భాగాలు

కోరికలు అవరోధాలా? లేక సాయిపథ సోపానాలా?

శిరిడీ, 2006

భక్తుడు: *గురువుగారూ! ఒక వ్యక్తిలోని భావోద్వేగాలు ఒక సంపూర్ణమైన పొందికకు వచ్చి ఆ వ్యక్తికి పరిపూర్ణమైన ఆనందం అనుభవమైనప్పుడు, ఆ వ్యక్తికి ఆ స్థితిలో కూడా కోరికలు ఉంటాయా?*

గురువుగారు: ఆ స్థితిలో కోరిక అనే అనుభవం అంటూ ఏదీ ఉండదు. ఆ పరిపూర్ణత్వమనేది కోరికలేవీ లేని స్థితిగా అనుభవమవుతుంది. ఏ కోరికలూ లేకపోవడమే పరిపూర్ణత్వమంటే. కోరిక ఉన్నదంటే ఏదో కొరత, ఏదో శూన్యత్వం, ఖాళీ ఉన్నట్లు లెక్క. అది పూర్ణం కావాలి. ఆ కొరత పూర్తిగా తీరినప్పుడు మనం నిజాయితీగా, "ఇక నాకు కావాల్సిందేముంది, ఏమీ లేదు" అనగలం. అది మన పూర్ణత్వస్థితి.

ఇదెలా ఉంటుందంటే, ఒకసారి భగవాన్ దగ్గరకు ఒకామె వచ్చి, "భగవాన్, నాకేమీ అక్కరలేదు. ఆ 'ముక్తి' అంటారే దాన్నివ్వండి. నా మిగతా కోరికలన్నీ తీరిపోయాయి" అని అడిగింది. దానికి భగవాన్, "ఊఁ. సరి, సరి" అన్నారు. ఆమె తిరిగి మళ్ళీ, "భగవాన్, నాకు ఇంకేమీ కోరికలు లేవు. నాకు మోక్షాన్ని ఇవ్వండి, నేను బయలుదేరాలి" అన్నది. దానికి భగవాన్, "ఊఁ" అని మాత్రం అన్నారు. ఆ తరువాత ఆమె ఆ గది నుండి వెళ్ళిపోయింది. ఆమె అట్లా గది నుండి వెళ్ళిందో లేదో, భగవాన్ సోఫా మీద (దొర్లుతూ) పొట్టపట్టుకుని పగలబడి నవ్వసాగారు. అక్కడున్న మిగతా భక్తులకు ఏం అర్థంకాక భగవాన్ అలా ఎందుకు నవ్వుతున్నారో తెలియక ఆశ్చర్యపోయారు. వాళ్ళు భగవాన్‌తో, "భగవాన్, ఆమె అడిగినదానికి మీరెందుకలా నవ్వుతున్నారు, అందులో తప్పేముంది? మేము కూడా వచ్చింది మోక్షం కోసమే కదా" అన్నారు. అప్పుడు భగవాన్ వారితో ఇలా అన్నారు: *"ఎవరైనా నిజంగా కోరికలు లేని స్థితిలో ఉంటే, వారికి నిజంగా ఏమీ అవసరం లేకపోతే, ఇక మిగిలేది కేవలం మోక్షం మాత్రమే. ఇక నేను ఆమెకు ఇవ్వడానికి ఏముంటుంది?*

గురువుగారు: "ముందు మీరు అన్ని కోరికలను విడిచిపెట్టండి. మీ లౌకిక బంధాలను వదులుకోండి, ప్రాపంచిక విషయాలకు అతీతమైన, స్వచ్ఛమైన, ప్రశాంతమైన మనస్సుతో నా దగ్గరకు రండి. అప్పుడు మీరు ముక్తిని పొందేందుకు అర్హులవుతారు. నేను మీకు ముక్తినిస్తాను!" అని ఎవరైనా అంటే అవి అసంబద్ధమైన మాటలు. ఒక వ్యక్తి కోరికల నుండి విముక్తుడైపోతే ఆ తరువాత ఇక అక్కడ ఇవ్వడానికేముంది? (గురువుగారు నవ్వుతూ...) అందుకనే ఎవరైనా మీతో ఇలాంటి మాటలు మాట్లాడితే అలాంటి వారిని నమ్మకండి.

ఒక సాధకునికి కోరికలు ఉన్నంతవరకు, సద్గురువు ఆ సాధకుని స్థాయికి దిగివచ్చి, అతను దేని కోసం ప్రయత్నిస్తున్నాడో తెలుసుకొని, దానిని ఇవ్వగలగాలి. ఒకవేళ మీరు ప్రాపంచికమైన విషయాలు కోరుకుంటే సద్గురువు వాటిని ఇవ్వగలగాలి. మీరు భావోద్వేగాలకు సంబంధించిన విషయాలు కోరుకుంటే వాటినీ ఇవ్వగలగాలి. ఆధ్యాత్మికమైన విషయాలు కోరుకుంటే దానికీ సిద్ధంగా ఉండాలి. అంతేగానీ, "నేను కేవలం ముక్తి మాత్రమే ఇస్తాను, అదే నా ప్రత్యేకత, ఇక మిగతా వాటి గురించి నాతో మాట్లాడకండి! (నవ్వులు...) మీరన్నీ వదులుకొని నా వద్దకు వస్తే అప్పుడు నేను మీకు సాయం చేస్తాను" అనకూడదు. ఈ రోజులలో మనం ఎక్కువగా ఇటువంటి మాటలు వింటూ ఉంటాం. భగవాన్ ఈ మాటలు వింటే నవ్వివుండేవాళ్ళు.

బాబా చెప్పింది కూడా ఇదే, *"నా భక్తులు అడిగినవన్నీ నేను ఇస్తాను, నేను ఇవ్వదలచింది వారడిగేంతవరకు!"* అన్నారు. ఆయన ఇవ్వదలచుకున్నదేమిటో ఆయన ఎప్పుడూ చెప్పలేదు. బాబా కేవలం అంతవరకు మాత్రమే చెప్పారు. చాలామంది బాబా వద్దకు రకరకాల కోరికలతో వచ్చారు, ఆయన దృష్టిలో అన్ని కోరికలూ సమానమే. ఒకటి ఎక్కువని, ఒకటి తక్కువని తారతమ్యాలేవీ లేవు. ఆయన ప్రతి ఒక్కరి స్థాయికి దిగివచ్చి వారి వారి స్థాయిలలో వారి కోరికలను నెరవేర్చి, చేయి పట్టుకుని ముందుకు నడిపించి తమ స్థాయికి తీసుకువెళతారు. అంతేగానీ ఆయన పర్వతశిఖరం మీద కూర్చొని, "పైకి రండి. మీరు వస్తే నేను మీకు ఈ పర్వతాన్నంతా చూపిస్తాను" అని చెప్పరు.

భక్తుడు: *గురువుగారూ! ముక్తి కావాలి అనే కోరికను బలీయం చేసుకోవడం ఎలా?*

గురువుగారు: ఆ పని సద్గురువు చేస్తారు. ప్రతి పనికీ ఆయన పద్ధతి ఆయనకుంటుంది. ఆయన తమ మహిమతో రకరకాల పరిస్థితులు కల్పించి మనలోని కోరికలను అప్రయత్నంగా బయటకు తీసుకువచ్చి వాటిని నెరవేరుస్తారు. అంతేగానీ వాటిని అణగద్రొక్కడంగాని, వాటిలో ఎక్కువ కూరుకుపోయేలా చెయ్యడంగానీ చెయ్యరు. ఒక్కసారి ఆ కోరికలు తీరిపోయాక వాటి పట్ల ఉండే ఆకర్షణ పోతుంది. అదే బాబా బోధలోని కీలకమైన అంశం. మనస్సుకు గల సహజసిద్ధమైన ధర్మాలకు అనుగుణంగా ఆయన మార్గం ఉంటుంది. ఆయన మన కోరికలను నెరవేరుస్తారు. బాబా మనల్ని ఏదీ వదలిపెట్టుకోమని, నాశనం చేసుకోమనీ చెప్పరు. "కోరికలు దుఃఖానికి కారణం కాబట్టి వాటిని చంపుకోండి" అనిగాని, "అజ్ఞానానికి కారణం మనస్సు కాబట్టి మనోనాశం చేసుకోండి" అనిగానీ చెప్పరు. మనం మనస్సును లేకుండా చేసుకోగలిగితే మనం ఆయన దగ్గరకు రావడం దేనికి? మనకై మనం అలా చేసుకోలేకపోతున్నాం కాబట్టే మనకు ఆయన అవసరమవుతున్నారు. బాబా మనకు ఆ శక్తినిస్తారు, తమ చేతిని ఆసరాగా ఇచ్చి మనల్ని చివరివరకూ నడిపిస్తారు. మనం మన స్వంత ప్రయత్నంతో కోరికలను నెరవేర్చుకుంటే అవి మరిన్ని కోరికలకు దారి తీయవచ్చు లేదా కోరికలు మరింత బలంగా తయారుకావచ్చు. కానీ బాబా మన కోరికలను నెరవేరిస్తే ఆ అనుభవం వలన మన స్వభావం సరైన పంథాలో ప్రభావమయ్యేలా చేసి మనలో కావలసిన పరివర్తన తీసుకువస్తారు. అక్కడ ఆధ్యాత్మికతకు, ప్రాపంచికతకు మధ్య తేడా ఉండదు, సంఘర్షణ ఉండదు, తప్పు చేస్తున్నామనే భావన ఉండదు. "నాకు ఇంకా ప్రాపంచికమైన బంధాలున్నాయి, నేను అనర్హుణ్ణి, నేను పాపిని, నేను బాబా పాదాలు ఎలా పట్టుకోగలను?" అని అనుకోవడం లాంటివి ఏవీ ఉండవు.

సాధారణంగా అందరూ ఆధ్యాత్మికతంటే ప్రాపంచికమైన విషయాలను, కోరికలను వదలిపెట్టి ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాలని పిలవబడే ముక్తి, మోక్షం కోసమో, ఇటువంటి మరేదానికోసమో ప్రయత్నం చేయడమని అనుకుంటూ ఉంటారు. కానీ బాబా ఎప్పుడూ మనల్ని వీటన్నింటినీ వదలిపెట్టమని చెప్పలేదు. బాబా చెప్పేది మనకు ఆకర్షణీయంగా, వేదాంత మార్గంగా, ఆధ్యాత్మికంగా అనిపించకపోవచ్చు. కొందరు బుద్ధిమంతులు, "అసలు ఇదేమి మార్గం?" అనవచ్చు, "ప్రాపంచికమైన విషయాల్ని వదలిపెట్టనవసరం లేదా? ఇదేమి ఆధ్యాత్మికత?" అని కూడా అనవచ్చు. ప్రపంచానికి భిన్నమైనదే ఆధ్యాత్మికత అని భావించే వారికి ఇది ఆధ్యాత్మికత కాదు. (గురువుగారు నవ్వుతూ...) ఆనందంగా ఆనందమనే గమ్యానికి చేర్చేదే బాబా పథం. అంతేగానీ ఇది బాధతో కూడిన మార్గంకాదు. మనకు తీరని కోరికల వలన దుఃఖం కలుగుతుంది, కోరికలు తీర్చుకోవడం ద్వారా మనకు ఆనందం వస్తుంది. మన కోరికలు బాబా ద్వారా తీరుతున్నాయని మనకు అనుభవమయ్యేకొద్దీ, మన కోరికలు తీర్చేది బాబానే అని మనకు తెలిసేకొద్దీ మనం సహజంగానే బాబాను ప్రేమించడం మొదలుపెడతాం. అదేదో సాధనకాదు.

సహజంగా, అప్రయత్నంగా, మన ప్రమేయం ఏమీ లేకుండా మనం ఆ ప్రేమ మార్గంలోకి లాగబడతాం. ఆ తరువాత ఏవైతే ఆధ్యాత్మికతకు ప్రతిబంధకాలుగా భావిస్తారో అవే మన ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యమైన పరిపూర్ణానందానికి సోపానాలవుతాయి.

సాయిభక్తునికి అడ్డంకులంటూ ఏవీ ఉండవు. ఎటువంటి అడ్డంకులూ లేవు అనే ఎరుకే మనకు ఎంతో భద్రతాభావాన్ని కలిగిస్తుంది. అలా కాకుండా మనం, "అయ్యో, మేము చాలా వదులుకోవాలి!" అనుకుంటే ఆధ్యాత్మికత ఒక రాక్షసిలా, బ్రహ్మరాక్షసిలా తయారవుతుంది. (గురువుగారు నవ్వుతూ...)

భక్తుడు: *గురువుగారూ! భగవాన్ రమణమహర్షి ఒక్కసారి ఆ పారవశ్యస్థితిని, సాక్షాత్కారాన్ని పొందాక, ఆయన ఆ స్థితిలోనే స్థిరంగా ఉండిపోయారు. కానీ కొంతమంది ఆ స్థితిని పొందినా అందులో నిలకడగా ఉండలేకపోయారు. ఒక్కసారి ఆ స్థితిని పొందాక అందులోనే ఉండటానికి కావలసింది ఏమిటి?*

గురువుగారు: ఇతరులు ఏదో ఒక అనుభవాన్ని పొందవచ్చు కానీ అది సరిగ్గా భగవాన్ పొందిన అనుభవంవంటిది అయివుండకపోవచ్చు. వారికున్న ఇతర అవసరాలు బహిర్గతం కావడం వలన వాళ్ళు ఆ స్థితి నుండి బయటకు వస్తారు. భగవాన్‌కు ఇతర అవసరాలు ఏమీ లేవు కాబట్టి ఆయన ఆ స్థితిలోనే ఉండిపోయారు. ఒకవేళ ఎవరికైనా ఇతర అవసరాలు ఉంటే వాటిని తీర్చుకోక తప్పదు.

భక్తుడు: *కాబట్టి ఆ అనుభవాన్ని పరిపూర్ణంగా స్వీకరించడానికి మనం సంసిద్ధంగా ఉండాలి?*

గురువుగారు: జరిగేది అదే. ఇక్కడ, మనకు ఉన్న రకరకాల ఆకర్షణల (pulls) మధ్య సామరస్యాన్ని సాధించి, వాటిని ఏకీకృతం చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాం. మన ప్రేమను పెంచుకోవడం ద్వారా, మన అవగాహన పెంచుకోవడం ద్వారా, మన అవసరాలు, ఆశయాల పట్ల స్పష్టతను పెంచుకోవడం ద్వారా రకరకాల విషయాల పట్ల మనకు గల ఆకర్షణలను తగ్గించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాం. నెమ్మదిగా మనలోని ఈ ఆకర్షణలు పరిపూర్ణమైన ఆనందాన్ని పొందడం (fulfilment) అనే ప్రధానమైన ఆకర్షణ చుట్టూ పొందికగా అమరిపోతాయి. కాలక్రమేణా ఈ విడివిడి ఆకర్షణలు వాటి శక్తి కోల్పోయి చివరికి 'మనం సంపూర్ణత్వం పొందాల'నే ఒకే ఒక్క శక్తివంతమైన ఆకర్షణ మిగిలిపోతుంది.

నా దగ్గర జరిగేది ఏమిటంటే, ఇక్కడకు వచ్చిన వాళ్ళు మామూలు మనుషులవుతారు! (గురువుగారు నవ్వుతూ...) అంతేగానీ వాళ్ళు అసాధారణ వ్యక్తులుగానో, అసామాన్యులుగానో మారరు. మామూలు మనుషులుగా మారతారు. (నవ్వులు...) మనుషులలోని రకరకాల కోరికల మధ్య గల సంఘర్షణలు, తత్ఫలితమైన అస్పష్టత వలన మనుషులు అసహజంగా తయారవుతారు. మనకు నిజంగా అవసరంలేని కొన్ని కోరికలుంటాయి, అవి కేవలం ఏదో ఒక సంఘటనకి మన ప్రతిస్పందనలు మాత్రమే. ఉదాహరణకు, మీకు ఎవరితోనైనా ఒక వాదన జరిగాక మీకు చెన్నైకి వెళ్ళాలనిపించి టాక్సీని పిలుస్తారు. మీకు నిజంగా చెన్నైకి పోవలసిన అవసరంలేదు, మీరు వెళ్ళిపోవడానికి ఆ వాదనను ఒక సాకుగా ఉపయోగించుకుంటారు. అది నిజమైన కోరిక, అవసరం కాదు, కేవలం ఒక ప్రతి చర్య.

చాలావరకు ఇటువంటి కోరికలు (pulls) ప్రతీకార చర్యలే. ప్రారంభంలో మన మనస్సు నిశ్చలమైన సరస్సులా ఉంటుంది. బాహ్యప్రేరణలు, (వ్యక్తులతో) సంబంధాలు, రకరకాల ఇంద్రియ విషయాలు మొదలైనవి సహజంగా నిశ్చలంగా ఉండే నీటి (మనస్సు) లోనికి విసరబడిన రాళ్ళవంటివి. ఇవి అలలను సృష్టిస్తాయి: ఈ అలలే మన ఆలోచనలు. నిశ్చలమైన నీరు అలల రూపంలోకి మారడానికి కారణమైన శక్తే భావోద్వేగం. ఒక రాయి, రెండు రాళ్ళు, మూడు రాళ్ళు... ఇలా వందలకొద్దీ రాళ్ళు విసరబడుతుంటాయి. ఈ వందలకొద్దీ రాళ్ళు వేలకొద్దీ అలలను సృష్టిస్తాయి. ఈ అలలు ఒకదానితో ఒకటి ఢీకొని క్రొత్త అలలను సృష్టిస్తాయి. మనకు అనుభవమయ్యే ఒక్కో రాయి, ఒక్కో కోరిక అంతకు ముందు విసరబడిన అన్ని రాళ్ళ శక్తితో నిండివుంటుంది. "నాకు ఇంటికి వెళ్ళాలని ఉంది, నా కూతురిని చూడాలని ఉంది, నా కొడుకును చూడాలని ఉంది, నా భర్తను చూడాలని ఉంది, నాకు డబ్బు సంపాదించాలని ఉంది, ఇది కావాలి, అది కావాలి" అంటాము. కానీ ఒక్కో కోరికను తీసుకుంటే దాని వెనుక ఇతర కోరికలన్నింటి ప్రభావం ఉంటుంది. కాబట్టి, ఒక్కో కోరికను గుర్తించడం, వేరు చేయడం, స్పష్టతను తెచ్చుకోవడం చాలా కష్టసాధ్యమైన పని.

నేనేమంటానంటే బాబా అనే పెద్ద రాయిని ఈ కొలనులో (మనస్సులో) వేయండి – ఢాం – ఈ పెద్దరాయి అంతకు ముందున్న అలలను శాంతింపజేయదు, వాటిని కబళించివేస్తుంది. అంతకుముందున్న కోరికలు అలాగే ఉంటాయి కానీ బాబా అనే పెద్ద కోరికతో కలసిపోతాయి. అవి మరో పెద్ద అలను సృష్టించి అంతిమంగా ఒడ్డును ఢీకొని, చిన్నగా తగ్గుతాయి. ఆ తరువాత ఆ అలలు ఉండవు. నా ప్రయత్నమంతా దీనికోసమే. బాబా అనే ఈ పెద్ద రాయిని వెయ్యడానికే నేను ప్రయత్నిస్తున్నాను. నేను రాయిని వెయ్యడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను కానీ మీరు చాలా జాగ్రత్తగా ఉన్నారు, మీరు దానిని పట్టుకొని వెనక్కి విసిరేస్తున్నారు. (గురువుగారు నవ్వుతూ...)

భక్తుడు: *గురువుగారూ! ఇంతకుముందు రోజు పరిపూర్ణమైన ఆనందం కోసం మాకుండే కోరికను దూరం చేసే వివిధ ఆకర్షణల మీద సద్గురు సన్నిధి యొక్క ప్రభావాన్ని గురించి చెబుతూ తడిబట్టలను ఎండలో ఆరెయ్యడాన్ని ఉదాహరణగా చెప్పారు. మమ్మల్ని మేము ఆ దండెం మీద బాబా అనుగ్రహమనే ఎండలో (వెలుగులో) ఉంచుకుంటే చాలని చెప్పారు. అలా బాబా అనుగ్రహంలో (సూర్యుని వెలుగులో) ఉండటానికి ఏదైనా ఒక టెక్నిక్ (పద్ధతి) ఉందా?*

గురువుగారు: నేను ఒక్క పద్ధతి చెబితే దాని వలన ప్రయోజనం ఉండదు. ఎందుకంటే మనలో ప్రతి ఒక్కరికీ ఒక్కోరకమైన కోరికలు, వాసనలు, ఆకర్షణలు ఉంటాయి. మన వ్యక్తిత్వం అంత సరళంగా (సింపుల్‌గా) ఉండదు. అది బహుముఖంగా ఉంటుంది. సాధారణంగా చాలామంది నామజపం చేస్తే ముక్తి వస్తుందనుకుంటారు, ఆత్మవిచారం చేస్తే మోక్షం వస్తుంది అనుకుంటారు, లేదా విపాసన ధ్యానం చేస్తేనో, మరో రకమైన ధ్యానం చేస్తేనో తమకు నిర్వాణం వస్తుందనుకుంటారు కానీ అది అలా ఉండదు. చాలామంది ఏదో ఒక్క పద్ధతిని అనుసరిస్తే తమకు ముక్తి వస్తుందని పొరపాటుపడుతుంటారు. సాధనాపద్ధతులు ఒక స్థాయి వరకే ఉపయోగపడతాయి, కొన్ని అవసరాలను మాత్రమే తీరుస్తాయి. కానీ మన వ్యక్తిత్వపు ప్రతి స్థాయిలోనూ మార్పు జరిగేలా ఏదో చేయాల్సి ఉంటుంది. చిట్టచివరకు జరిగేది ఏంటంటే మనమేమీ చేయాల్సిన అవసరం లేదు, కేవలం అనుగ్రహం మాత్రమే ఆ పని చేయగలదు! అందులో ఏమాత్రం సందేహంలేదు. మనం ఆ అనుగ్రహాన్ని స్వీకరించడానికి, అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవడానికి మనలోని కొన్ని అడ్డంకులను తొలగించుకోవాలి. ఈ అడ్డంకులను గుర్తించి, తొలగించుకోవడానికి మనం మన మనస్సును అర్థం చేసుకోవాలి. మనకు నిజంగా అడ్డుపడేది ఏమిటని చూసుకుని దాని గురించి ఆలోచించాలి. అలా అడ్డుపడేది మనలోని వాసనలు. ఉదాహరణకు, ఏకాగ్రతతో, ప్రశాంతంగా కూర్చోవడం అంత మంచి అనుభవాన్ని ఇస్తూవుంటే మీరు ఎందుకని పట్టుమని పదినిమిషాలు కూర్చోలేకపోతున్నారు? నా దగ్గర కూర్చుని సత్సంగాన్ని వినడం మీకు చాలా ఇష్టం. కానీ చాలామంది మనస్సులు ఎక్కడికో వెళ్ళిపోతున్నాయి. నేను చెప్పేదాని మీద వాళ్ళు మనస్సు లగ్నం చెయ్యలేకున్నారు. అది శారీరకమైన విషయం కావచ్చు, నిద్రరావడం కావచ్చు, మానసికమైన విషయాలు (వాసనలు) కావచ్చు. ఏదో మాట వారిలో హఠాత్తుగా ఒక ఆలోచననో, భావోద్వేగాన్నో రేకెత్తించవచ్చు. మనస్సు అంతకు ముందు చదివిన విషయం మీదకో, విన్న విషయం మీదకో పోవచ్చు. మనస్సు ఎక్కడికో పోవడం మూలంగా ఆ విషయం గురించే ఆలోచిస్తూ మీరు అయిదునిమిషాలపాటు సత్సంగాన్ని కోల్పోయారు.

కాబట్టి, మనం మనస్సు యొక్క తీరును గురించి తెలుసుకోవాలి. చాలా సందర్భాలలో మన మనస్సు అంత నిస్సహాయంగా, బలహీనంగా మారడానికి, పరిస్థితుల ప్రభావానికి లోనుకావడానికి కారణం మన అలవాట్లు. వీటినే వేదాంత పరిభాషలో "వాసనలు" అంటారు. మన మనస్సు దేనితో నిండివుంది, అది ఏమి చేస్తుంది అని ఆలోచించండి. మనకేదైనా సమస్య వచ్చినప్పుడు మనం దాని గురించి ఆలోచించడానికి ప్రయత్నిస్తాము. మనం ఆలోచిస్తున్నాం అని మనం అనుకుంటాంకానీ చాలాసార్లు మనం ఆలోచించడం లేదు. మనం ఆ సమస్యని పట్టుకొని కేవలం వ్రేలాడుతూ ఉంటాం. అంతకు ముందు జరిగిన ఒక విషయాన్ని గురించి ఆలోచించడమో, రేపు ఏమి జరుగబోతుందోనని ఊహించడమో చేస్తూ ఉంటాం. ఆలోచనలు అలల మాదిరిగా వస్తుంటాయి, రకరకాల ఆలోచనలు వస్తూ పోతూ ఉంటాయి. చాలా కొద్ది సందర్భాలలో మాత్రమే మనం మనస్సు పెట్టి ఆలోచిస్తాము. మనం తీసుకునే చాలా నిర్ణయాలు – అవి మంచివైనా, చెడ్డవైనా, ఒక పనిచెయ్యడం గురించైనా, చెయ్యకపోవడం గురించైనా, ఏదైనా ఎంచుకోవడమైనా, ఎంచుకోకపోవడమైనా – ఇటువంటి

నిర్ణయాలన్నీ మన భావోద్వేగాల మీద, ఇష్టాయిష్టాల మీద ఆధారపడివుంటాయి.

మన మనస్సు యొక్క వివిధ పార్శ్వాలను అర్థం చేసుకుంటే మనం అలవాట్ల నుండి బయటపడి మనస్సును శుభ్రంగా ఉంచుకోవచ్చు. అప్పుడది మన లక్ష్యంపట్ల మనకు గల తదేకదృష్టికి అడ్డుపడకుండా, మనం మన బట్టలను బాబా అనుగ్రహమనే ఎండలో నుండి తీయకుండా చేస్తుంది. ఇటువంటి సందర్భంలో మనలోని అడ్డంకులను తొలగించుకోవడానికి రకరకాల సాధనలు, పద్ధతులు ఉపయోగపడతాయి. ధ్యానం, ఏకాగ్రత, సామూహిక కార్యక్రమాలు, నియమాలు మొదలైనవన్నీ కేవలం ఈ స్థాయి వరకే ఉపయోగపడతాయి. ఒక అలవాటు పోగొట్టుకోవడానికి ఉత్తమమైన మార్గం మరొక అలవాటును చేసుకోవడమే, ముల్లును తీయడానికి ముల్లునే వాడినట్లుగా. మీరు పెట్టుకున్న లక్ష్యం మీద మీకు మరింత ఏకాగ్రత కుదరడానికి ఏంచెయ్యాలో అనే విషయంలో మీకు స్వేచ్ఛ ఉంది. ఇటువంటివన్నీ మిమ్మల్ని మీరు ఆ సూర్యుని వెలుగులో ఉంచుకోవడం క్రిందకే వస్తాయి. మీ బట్టను దండెం మీద ఉంచుకోవడమంటే ఇదే. కానీ ఎప్పుడూ ఒక్క విషయం గుర్తు పెట్టుకోండి. బట్టను ఆరబెట్టేది మాత్రం సూర్యుడే, సద్గురువు యొక్క అనుగ్రహమే.

గురువుగారు: బాబా వంటి మహాత్ములను సద్గురువుగా పొందే భాగ్యం లభించాక మనం మరే ఇతర సాధనల గురించి ఆలోచించాల్సిన పనిలేదు. ఏమి ఇవ్వాలో, ఎప్పుడు ఇవ్వాలో, ఎలా ఇవ్వాలో బాబాకు తెలుసు. వంద సంవత్సరాల పాటు మంత్రతంత్ర సాధనలు చేసినా సాధించలేని దానిని బాబా ఒక్క క్షణంలో ఇవ్వగలరు. ఒక్క క్షణంలో ఆయన మనలోని ఏదైనా వాసనను, చెడు సంస్కారాన్ని క్షయం చెయ్యగలరు. నేను మిమ్మల్ని ఏమీ చెయ్యమని చెప్పడంలేదు, నేను మీకు కొన్ని చిట్కాలను మాత్రం చెబుతున్నాను. బాబా ఇచ్చే ఆనందాన్ని అనుభవంలోకి రానీయకుండా చేసేది మీ వాసనలే. అవి లేకుండా పోయినప్పుడు మీరు ఆనందాన్ని మరింతగా అనుభవంలోకి తెచ్చుకోగలుగుతారు. ఇప్పుడు ఈ క్షణంలో కూడా మీరు ఆనందాన్ని పొందుతున్నారు. కానీ చాలామందికి ఆ విషయం తెలియదు, అందువలన ఆ ఆనందాన్ని, థ్రిల్‌ను కోల్పోతున్నారు. నేను అడ్డంకులను, ఇబ్బందులను తొలగించుకోమని ఎప్పుడు చెప్పినా నా ఉద్దేశ్యం మీ దగ్గర ఉన్నదానిని మీ ఎరుకలోనికి తీసుకువచ్చే ప్రయత్నమే. నేను మీ పాస్‌బుక్‌ను మీకు చూపించి, మీ అకౌంట్‌లో ఎంత ఉందో మీకు చూపిస్తున్నాను! (గురువుగారు నవ్వుతూ...) మీ అకౌంట్‌లో పెద్ద మొత్తం డిపాజిట్ చేసివున్న విషయం తెలియక మిమ్మల్ని మీరు పేదవారని, ఆకలితో అలమటిస్తున్నారనీ అనుకుంటున్నారు. మీ పాస్‌బుక్‌ను చూడండి, మీ అకౌంట్‌లో ఎంత మొత్తం ఉందో తెలుస్తుంది.

"శరచ్చంద్రికలు" గతసంచికల కొరకు *http://saipatham.saibaba.com/*

శ్రీసాయిబాబా సచ్చరిత్ర, ప్రబోధాలను సమగ్రంగా దర్శించడానికి *www.saibaba.com* ను సందర్శించండి.